

Hovedreglen er – som nævnt ovenfor – bistandslovens § 38, hvorefter ansøgerens og ægtefællens indtægter fradrages i kontanthjælpen, før den udbetales.

I forbindelse med arbejdsindtægter ses dog bort fra følgende:

- 1) transportudgifter mv. (bistandslovens § 38, stk. 1, 2. pkt.)

Inden indtægtsfradrag i kontanthjælpen fradrages de udgifter, der er forbundet med indtægtens erhvervelse (nødvendige udgifter til arbejdsredskaber og -beklædning samt transportudgifter).

Før kontanthjælpen blev skattepligtig var denne regel enkel i forhold til krone til krone princippet. Efter bruttoficeringen er den imidlertid blevet kompliceret af, at de faktiske udgifter skal fradrages i en skattepligtig indtægt, og at de faktiske transportudgifter sjældent svarer til det beløb, der er fradragsberettiget i skatten. Transportudgifter, der vedrører korte afstande, er ikke fradragsberettiget i skatten, mens der for større afstande beregnes et skattefradrag efter en kilometertakst, som ofte overstiger de faktiske udgifter. Der er således - efter bruttoficeringen - situationer, hvor man reelt sætter penge til ved at være i delvis arbejde.

- 2) 2.000 kr.'s fradraget (bistandslovens § 38, stk. 4)

I 1987 blev det særlige 2.000 kr.'s-fradrag indført. Hensigten var at give en kontanthjælpsmodtager et incitament til at komme ud af sin fastlåste situation ved at tage småjobs, men uden at man permanent skulle kunne indrette sig med en kombination af kontanthjælp og småjobs.

Efter bistandslovens § 38, stk. 4, kan personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på minimum 3 måneder, have arbejdsindtægter på op til 2.000 kr. pr. måned, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen. Der skal være tale om indtægter fra et almindeligt udstøttet arbejde. Ordningen er begrænset til en sammenhængende periode på 6 måneder, og den kan kun bruges én gang i et kontanthjælpsforløb.

Kontanthjælpsudvalget har i sin 1. rapport fra september måned 1994 udtalt:

»Reglen er tænkt som et incitament til, at kontanthjælpsmodtagere kan forsøge at genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet – måske i første omgang ved arbejde af begrænset eller evt. uregelmæssigt omfang. En undersøgelse, der blev foretaget i juli 1991, viste imidlertid, at reglen kun i meget begrænset omfang havde den tilsigtede virkning. Langt de fleste af dem, der nød godt af reglen, var kontanthjælpsmodtagere, der i forvejen havde mindre arbejdsindtægter, og som så fik fradraget

på 2.000 kr. i den 6-månedersperiode, reglen omfatter.«

Under aktivering efter aktiveringsloven er der særlige regler for beregning af hjælpen:

- 1) aktiveringsydelsen (§ 15, stk. 1 og 4)

Personer over 25 år får under individuel jobtræning en aktiveringsydelse, der svarer til kontanthjælpen. Unge under 25 år får en tilsvarende ydelse, som dog benævnes oplæringsydelse.

Aktiverings-/oplæringsydelsen skal mindst udgøre et beløb, der svarer til satsen for unge udeboende under 25 år. Dette betyder reelt en mindsteløn under aktivering. Aktiveringsydelsen i sig selv betyder derfor en højere indtægt end kontanthjælpen for unge hjemmeboende og for personer, der får en lav kontanthjælp pga. reglerne om fradrag for indtægter. Det sidste vil typisk gælde for den ene ægtefælle, når den anden ægtefælle har en relativ høj indkomst.

- 2) beskæftigelsestillæg (§ 15, stk. 2, 1. pkt.)

Ved aktivering i form af individuel jobtræning ydes udover aktiverings-/oplæringsydelsen et beskæftigelsestillæg på 15,41 kr. pr. time for personer over 25 år og på 8,22 kr. pr. time for personer under 25 år.

- 3) loftet for aktiveringsydelsen og beskæftigelsestillægget (§ 15, stk. 2, 2. og 3. pkt.)

Den såkaldte timeloftsregel regulerer størrelsen af den ydelse, der maksimalt kan udbetales pr. time ved aktivering i individuel jobtræning. Loftet på oprindelig 65,80 kr. pr. time blev indført for at sikre, at ydelsen i individuel jobtræning ikke kan være højere end ydelsen i almindelig jobtræning med en overenskomstsmæssig timeløn på 70 kr. (eller 65,80 kr. efter reduktion for arbejdsmarkedsbidraget).

Loftsreglen går ud på, at beskæftigelsestillægget lagt oven i den del af aktiveringsydelsen, der svarer til § 37-kontanthjælpen, ikke samlet må give et beløb på mere end i dag 67,59 kr. i timen. For at foretage denne beregning er det nødvendigt at omregne aktiveringsydelsen fra et månedsbetrag til et timebetrag på grundlag af det månedlige antal aktiveringstimer. Viser beregningen, at loftet er overskredet, skal beskæftigelsestillægget enten reduceres eller slet ikke udbetales.

Konstruktionen af loftsreglen betyder, at jo højere det beregnede timebetrag for selve aktiveringsydelsen er, jo mindre »plads« er der til beskæftigelsestillægget. Ved fx aktivering med 30 timer pr. uge udløses der således fuldt tillæg, når aktiveringsydelsen beregnes efter udeboendesatsen eller ikke-forsørgersatsen, hvorimod der for aktiverede på forsørgersatsen sker en reduktion af tillægget.